

Tapio Aaltonen

Esa Saarisen seminaari 12.8.2013

Hyvät ystävät

Meidän kokoontumisemme syvin tarkoitus on ensinnäkin onnitella Esaa ja toiseksi miettiä, mitä uutta tästä kaikesta voisi syntyä. Olemme vakiinnuttamassa räjähtävää uutta filosofian suuntausta, jolle voisi antaa nimeksi *esasofia*, joka vapaasti suomennettuna tarkoittaa esaviisautta. Esa johdattaa meidät viisauden lähteille.

Hyvät esasofit.

Aluksi on hyvä määritellä esasofi. Hän on henkilö, johon kantakirjaopettajamme Esa Saarinen on tehnyt vaikutuksen ajattelullaan ja olemuksellaan. Saatuaan esasofisen tartunnan henkilö ei voi välttää näkemästä maailmaa eri tavalla kuin ennen. Jotkut esasofit tarvitsevat vuosittaisen esasofisen ruiskeen, toiset elävät vuosia ilman lähikontaktia tartunnan lähteeseen. Esasofinen tartunta on usein krooninen viisauden ja rakkauden tauti.

Me esasofit uskomme, että esasofia muuttaa maailmaa.

Itse olen juhlakirjassa tarkastellut esasofiaa erityisesti johtajuuden näkökulmasta. Johtamisen suuri kysymys on, miten saisimme johtamiseen johtajuutta.

Keskeisiksi johtajuusteemoiksi olen valinnut kolme: dramaturgia, kutsumus ja renessanssi.

Ensiksi: dramaturgia. Esa luo luennoillaan monitieteellisen ja -taiteellisen näyttämön. Jokainen kohtaaminen Esan kanssa on draama. Esa kokee ilmiöt draamana. Muistan illan Venetsiassa, oli Esa seminaarin viimeinen ilta. Myöhemmin Esa esitti illasta haltioituneen kuvauksen, jonka pääkohdat olivat seuraavat, rajusti lyhennettynä: Aluksi oli herkästi virittynyt kondolijajelu Venetsian väreilevillä kanavilla, sitten maaginen voimakävely läpi öisen Venetsian, päättyen lopulta San Marcon legenda-aukiolle, jonne taiottiin pitkä kiemurteleva pöytä. Siellä vietettiin nostepippalot, joiden aikana Laulajatar lauloi korvaani laulun Tuoksuissa tuomien. - Esan tarinassa tässä tapahtumaketjussa oli kymmeniä pieniä yksityiskohtia, jotka kaikki ovat osa käsikirjoituksen tarkkaan harkittua juonta. Joillekin muille se olisi saattanut olla vain lampsiminen Venetsian kaduilla ja parin viinilasillisen vetäminen naamaan. Esalle se oli kiehtova draama.

Tässä on esasofian viesti johtamiselle. Kyllä, tarvitsemme exel-taulukoita, palavereja pitkien ei-kiemurtelevien pöytien ääressä, strategioita ja implementointia. Mutta se kaikki on herätettävä henkiin. Tarvitsemme draaman kaarta, vivahteita, esasofista maagista kosketusta. Johtaminen on dramaturgiaa eli draaman estetiikkaa. Powerpointit on dramatisoitava. Johtaminen on johtajuutta vasta, kun se koskettaa ja liikuttaa ihmisiä.

Toiseksi nostan käsitteen kutsumusjohtaja

Esa jos kuka on kutsumustietoinen persoona. Koska Esa tykkää James Bondista, niin kutsumusmotoksemme voisi sopia vaikka On Her Majesty's Service. Suomeksi Kuningattaren palveluksessa. Sana Kuningatar isolla P:llä. Eikä tämä viittaa pelkästään Pipsaan vaan Esan tietoisuuteen siitä, että hänellä on tehtävä. - Kutsumus ei ole ikinä helppo juttu. Sen eteen on nähtävä vaivaa, innostuttava, kompuroitava, aloitettava uudestaan, pantava itsensä likoon. Sitä Esa on tehnyt. Hän ei olisi tässä ilman opiskelua, itsensä jakamista, väsymistä, yksinäisyyttä, hetkiä jolloin luento on ohi ja maestro vetäytyy kaikkensa antaneena omiin oloihinsa, ja lopulta – tunnetta siitä, että on Hänen Majesteettinsa Palveluksessa.

Johtajuuden suuri haaste ja mahdollisuus on kutsumuksessa. Johdanko siksi, että saan itselleni jotain tai koska minut pantu johtamaan? Vai johdanko siksi, koska haluan panna itseni likoon ja tehdä maailmaa paremmaksi, tai yritystäni tai ihmisiäni? Johdanko kliinisen etäisesti vai panenko persoonani peliin?

Kolmanneksi: rajoja rikkova renessanssi

Esa liikkuu suvereenisti eri elämäalueilla musiikista nyrkkeilyyn, psykologiasta teologiaan, tieteistä taiteisiin. Sokrates, Platon ja Aristoteles eivät ajatelleet vain abstrakteja asioita. Tosi filosofi on esasofi, elämän intohimoinen kokija ja tutkija.

Johtamiseen soisi löytyvän paljon enemmän laaja-alaisuutta. Johtamista ei opi vain opiskelemalla johtamista. Johtamista oppii elokuvista, viulunsoitosta, runoudesta, sosiologiasta, lääketieteestä, biologiasta, jopa talous- ja insinööritieteistä, erilaisista elämänilmiöistä. Vaarallisin johtaja on kapea-alainen johtaja, joka katsoo maailmaa vain oman erikoisalansa perspektiivistä.

Esasofia voisi sanoa johtajille: menkää teatteriin tai tanssikursseille, tehkää mitä tahansa, joka haastaa teitä oppimaan uutta itsestänne ja maailmasta. Platon suositteli, että valtion johtajien tuli olla filosofeja tai ainakin kyetä ajattelemaan filosofisesti.

Johtajien kasvattajille viestimme on: laajentakaa repertuaarianne. Kasvattakaa johtajakandidaateista ennen kaikkea hyviä ja laaja-alaisia ihmisiä. Öykkäreiden aika on out. Esasofisten renessanssijohtajien aika on in.

Hyvät esasofiset musketöörisaret ja -veljet.

Jos olisimme uskonnollinen yhteisö, jossa Esa olisi palvottu gurumme, niin vähitellen meille syntyisi rituaaleja. Messuvaattemme koostuisi leopardikuvioisesta kaavusta ja värikkäistä kengistä sekä leijonanharjaperuukista. Pyhä maamme olisi Pafos, jonne tehtäisiin vaellus aina 27.7. Messussa sanottaisiin, että vastaanota Esa sydämeesi.

Mutta koska esasofia muistuttaa uskontoa korkeintaan etäisesti ja on siis enemmän filosofinen ja moraalinen liike, meidän vastuumme ei ole rituaaleissa vaan siinä, mitä teemme. Maailma muuttuu varmasti paremmaksi, jos kaikkien ihmisten sydämissä olisi pieni Esa, utelias, avoin, heittäytyvä ja rakastava ydin. Mutta... hän on jo siellä. Hänen nimensä ei ole Esa vaan sen on Heikki, Matti, Kirsi, Tapio, sinä, sinun nimesi.

Esasofinen elevaatiofilosofia eli kohottautumisen kansanliike lähtee siitä, että meissä on jo kaikki se mitä tarvitsemme. Johtamisen dramaturgia ei ole sitä, että kaadamme ihmisten mieliin jotain mitä sieltä puuttuu. Se on sitä, että nostamme esiin sen, mitä siellä jo on. Jos me johtajina muistamme tämän, se merkitsee johtajuuden vallankumousta.

Kansainvälistä esasofikiltaa ei ole perustettu, mutta vaikkei olekaan, niin itse itselleni suomin valtuuksin julistan Esa Saarisen kyseisen killan kunniamusketööriksi.